

## ГЛАВА ПЕТА.

*Състояние-то на Българска-та църква отъ 1018—1186.*

Въ 1018 г. старо-то Българско царство, което Самуилъ поднови и тъй високо превознесе, падна и се покори на Византийска-та Имперія. — Императоръ Василии II, прозванъ Βουλγαρόκτονος, четиредесетъ години не престанно воева сътъ Българе-тъ и воева съ всички-тъ сили на Имперія-та, (μυρίοις πόνοις καὶ ὅπλοις)<sup>1)</sup>. Но догдѣ Българія ъж окрыляваше страшнии, но великии духъ Самуиловъ, тя храбро отбиваше всички-тъ покушенія на свой-тъ заклетъ врагъ. — Само когато тя загуби този си защитникъ, само тогава Болгароктонъ можѣ най-послѣ да достигне цѣль-та на свой-тъ животъ: Българія стана Византийска подданица. — Колкото и да не навиждаше Българе-тъ, колко-то и да желаеше тѣхно-то уничиженіе, Василии, обаче, трѣбваше да ся убѣди, че ще бѣде недѣлговѣчно тѣхно-то подчиненіе на Имперія-та, ако тя наложи на тѣхъ тешко бремѣ. Поради това той не смѣи да покѣтне тѣхно-то внѣтрешно управленіе, нито пакъ да имъ наложи тежъкъ данѣкъ. Той ги остави да си се управлявѣтъ отъ свои главатаре, да ся сѣдѣтъ по свои-тъ закони и да плащѣтъ такѣвъ данѣкъ, какво-то и при Самуила<sup>2)</sup>. — Като се боѣше да измѣни нѣщо отъ внѣтрешно-то управленіе на Българе-тъ<sup>3)</sup>, Василии остави не покѣтната и самостоятелность-та на Българска-та църква. — Той даде

<sup>1)</sup> Кедринъ II стр. 489.

<sup>2)</sup> Praefinisset, ut a suis principibus regerentur, suisque moribus degerent, quemadmodum item imperante Samuele. Кедринъ у Стр. Bulg. §. 195.

<sup>3)</sup> .... μη θελήσαντος τι νεοχρησαι τῶν ἐθίμων αὐτοῦ — Ibid.